

§ 7.

For de sønderjydske Amtskommuners Vedkommende kan Amtsraadene fremdeles bestemme, at hele Amtskommunens Udskrivningsbeløb lignedes paa Amtsraadskredsens Sognekommuner, dog saaledes at det Beløb, der herefter udskrives paa disse, fordeles efter Reglerne i § 3.

§ 8.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, finder første Gang Anvendelse — saavel for Amtskommunens Vedkommende som for de sognekommunale Bidrag — for Regnskabsaaret fra 1. April 1931 til 31. Marts 1932.

Samtidig med, at de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, ophæves § 50, 1. Stk. i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 og § 7 i Lov om kommunale Ejendomsskatter af 31. Marts 1926.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagssamlingerne 1927—28 og 1928—29 blev der af den daværende Regering i Folketinget fremsat Forslag til Ændring i Reglerne om Amtskommunernes Skatteudskrivning. Det konservative Folkepartis Folketingsgruppe indtog under Behandlingen af de nævnte Forslag det Standpunkt, at den, selv om den var principiel Modstander af Grundskyld, naturligvis overmaade gerne vilde medvirke til, at Skatten paa den faste Ejendom lettedes.

Det konservative Folkeparti stillede derfor i Udvalget Ændringsforslag gaaende ud paa, at den amtskommunale Grundskyldspromilles Maksimum fastsattes til 2,7.

De Betragtninger, som i de to nævnte Rigsdagssamlinger laa til Grund for Forslaget, gør sig med endnu større Styrke gældende i Dag, og nærværende Forslag fremsættes derfor som een af de Foranstaltninger, der bør foretages til Lettelse af den herskende Krise.
